

Sygn. akt SD 103/14

ORZECZENIE

**SĄD DYSCYPLINARNY
KRAJOWEJ IZBY DORADCÓW PODATKOWYCH**

Mazowiecki Oddział Zamiejscowy Sądu Dyscyplinarnego w Warszawie
w następującym składzie:

Przewodniczący - doradca podatkowy Alicja Sarna
Sędzia - doradca podatkowy Jacek Pawlik
Sędzia - doradca podatkowy Andrzej Paprota

Protokolant - Wioletta Stykowska

Przy udziale zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego Jacka Sklepowicza

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 4 grudnia 2015 roku sprawy
z wniosku Rzecznika Dyscyplinarnego Krajowej Izby Doradców Podatkowych
o ukaranie numer wpisu obwinionego o czyn:

- polegający na niewywiązywaniu się przez doradcę podatkowego z obowiązku
stałego podnoszenia kwalifikacji zawodowych w zakresie odpowiadającym
tematyce egzaminu na doradcę podatkowego w okresie rozliczeniowym 2011/2012
zgodnie z zasadami określonymi w rozdziale VIa Zasad Etyki Doradców
Podatkowych, gdzie na dzień 06.10.2014 r. doradca podatkowy nie uzyskał żadnego
punktu na 32 wymagane w okresie rozliczeniowym 2011/2012,

- co stanowi naruszenie przepisów art. 36 pkt 2 ustawy o doradztwie
podatkowym w związku z art. 4 ust. 2 Zasad Etyki Doradców Podatkowych w
związku z art. 11d ust. 1 Zasad Etyki Doradców Podatkowych.

orzeka

uznać obwinionego za winnego zarzucanego mu czynu tj. naruszenie przepisów art.
36 pkt 2 ustawy o doradztwie podatkowym w związku z art. 4 ust. 2 Zasad Etyki
Doradców Podatkowych w związku z art. 11d ust. 1 Zasad Etyki Doradców
Podatkowych i wymierza mu na podstawie art. 64 ust. 2 pkt 1 karę dyscyplinarną
upomnienia.

Przewodniczący

Sędzia

Sędzia

Uzasadnienie

Sąd Dyscyplinarny zważył co następuje:

Artykuł 17 ust. 1 Konstytucji RP stanowi, że w drodze ustawy można tworzyć samorządy zawodowe, reprezentujące osoby wykonujące zawody zaufania publicznego i sprawujące pieczę nad należytym wykonywaniem tych zawodów w granicach interesu publicznego i dla jego ochrony. Z tych powodów zawodowe świadczenie usług przez zawody zaufania publicznego oparto na zasadzie wpisu. Zgodnie z ustawą o doradztwie podatkowym Krajowa Rada Doradców Podatkowych prowadzi listę doradców podatkowych i podejmuje decyzję w sprawach wpisu lub skreślenia z niej.

Podkreślić należy, że doradcy podatkowi tworzą samorząd doradców podatkowych, zwany Krajową Izbą Doradców Podatkowych (art. 47 ust. 1 ustawy o doradztwie podatkowym z dnia 5 lipca 1996 r.) Z przynależności do samorządu zawodowego wynika nadanie osobie wpisanej przewidzianych ustawą obowiązków. Ściśle wiąże się z tym, obowiązek stałego podnoszenia kwalifikacji, który wyrażony został w art. 36 pkt 2 ww. ustawy. Natomiast zasady stałego podnoszenia kwalifikacji doradcy podatkowego oraz tryb punktacji oceniający spełnienie przedmiotowego obowiązku ustaliła i wprowadziła Krajowa Rada Doradców Podatkowych uchwałą 750/2010 z dnia 8 grudnia 2010 r. (zmienioną uchwałą 32/2011 z dnia 11 lutego 2014 r.). W myśl tej uchwały doradca podatkowy od 1 stycznia 2011 r. zobowiązany jest do uzyskania minimum 32 punktów w okresie następujących po sobie dwóch kolejnych lat, przy czym w jednym roku doradca obowiązany jest uzyskać minimum 25% dwuletniego limitu czyli 8 punktów. W przypadku zawieszenia wykonywania zawodu doradztwa podatkowego, doradcy podatkowi są zwolnieni z tego obowiązku. Nastąpić to może jednak tylko wówczas, gdy doradca podatkowy zrealizuje obowiązek zawiadomienia Krajowej Rady Doradców Podatkowych o przerwie w wykonywaniu zawodu trwającej dłużej niż 6 miesięcy.

Obwiniony doradca podatkowy został wpisany na listę doradców podatkowych pod numerem w dniu

Z informacji ustalonych w toku postępowania wyjaśniającego wynika, że na liście doradców podatkowych odnotowane są następujące okresy zawieszenia wykonywania czynności doradztwa podatkowego przez Obwinionego: od 1 czerwca 2007 r. do 31 grudnia 2007 r., od 30 września 2013 r. do 30 czerwca 2014 r. oraz od 1 lipca 2014 r. do 31 sierpnia 2015 r.

Rzecznik Dyscyplinarny wnioskiem o ukaranie z dnia 13 października 2014 r. wniósł o ukaranie doradcy podatkowego numer wpisu, Obwinionego o czyn polegający na niewywiązywaniu się przez doradcę podatkowego z obowiązku stałego podnoszenia kwalifikacji zawodowych w zakresie odpowiadającym tematyce egzaminu na doradcę podatkowego w okresie rozliczeniowym 2011/2012 zgodnie z zasadami określonymi w rozdziale VIa Zasad Etyki Doradców Podatkowych, gdzie na dzień 06 października 2014 r. doradca podatkowy nie uzyskał żadnego punktu na 32 wymagane w okresie rozliczeniowym 2011/2012, co stanowi naruszenie przepisów art. 36 pkt 2 ustawy o doradztwie podatkowym w związku z art. 4 ust. 2 Zasad Etyki Doradców Podatkowych w związku z art. 11d ust. 1 Zasad Etyki Doradców Podatkowych.

Obwiniony podczas rozprawy zeznał, że informował, iż czynności doradztwa podatkowego nie wykonuje faktycznie od 2007 r.

Z akt sprawy sądowej wynika, że pierwsze pismo związane z poinformowaniem Krajowej Rady Doradców Podatkowych o zawieszeniu czynności doradztwa podatkowego Obwiniony wysłał w połowie 2007 r. Na podstawie tego pisma Krajowa Rada Doradców Podatkowych naniosa na listę doradców

podatkowych informację, o zawieszeniu wykonywania czynności doradztwa podatkowego przez Obwinionego w okresie od 1 czerwca 2007 r. do 31 grudnia 2007 r.

W kolejnym piśmie kierowanym do Krajowej Rady Doradców Podatkowych z kwietnia 2012 r. Obwiniony podnosił, że od czerwca 2007 r. do kwietnia 2012 r. nie wykonywał czynności doradztwa podatkowego oraz, że w piśmie tym powiadomił o zawieszeniu wykonywania czynności doradztwa podatkowego od stycznia 2008 r. do maja 2012 r.

Z ustaleń wynika jednak, że Krajowa Rada Doradców Podatkowych, jako organ właściwy do podejmowania decyzji w sprawie naniesienia na listę doradców podatkowych poszczególnych okresów zawieszenia wykonywania czynności doradztwa podatkowego nie uznała pisma Obwinionego z kwietnia 2012 r. jako skuteczne, w którym wskazuje, że od stycznia 2008 r. do kwietnia 2012 r. złożył skuteczne oświadczenie woli o przerwie w wykonywaniu zawodu doradcy podatkowego.

Zgodnie z art. 34 ustawy z dnia 5 lipca 1996 r. o doradztwie podatkowym doradca podatkowy obowiązany jest zawiadomić Krajową Radę Doradców Podatkowych o przerwie w wykonywaniu zawodu trwającej dłużej niż 6 miesięcy. Jednocześnie jeśli ustawa nie określa terminu na dokonanie takiego zawiadomienia, wówczas doradca podatkowy powinien dokonać takiego zawiadomienia niezwłocznie po upływie ww. 6 miesięcznego terminu, chyba że już z chwilą rozpoczęcia okresu niewykonywania zawodu wie on, iż okres ten przekroczy 6 miesięcy.

Z uwagi na powyższe dostrzec należy narzucony przez ustawodawcę, sformalizowany charakter działań skutkujący zawieszeniem. W przypadkach, o których mowa w art. 34 ust. 1 i 2 ustawy o doradztwie podatkowym, ustawodawca wiąże skutek zawieszenia z obowiązkowym zawiadomieniem skierowanym do właściwego organu czyli Krajowej Rady Doradców Podatkowych i obwarowanym terminami. Zarówno treść, jak i forma tego zawiadomienia nie nosi cech dobrowolności, powinna odpowiadać ściśle wymaganiam ustawowym. Zawiadomienie o przerwie w wykonywaniu zawodu doradcy podatkowego nie może nastąpić w sposób dorozumiany. Jest to sprzeczne z regulacją prawną, która przewiduje, że skutek w postaci zawieszenia wykonywania zawodu musi wiązać się z wyraźnym oświadczeniem woli, skierowanym w sposób oficjalny do określonego przepisami organu. Nie można tego stanu domniemywać z treści różnych pism. Obowiązkiem doradcy podatkowego jest w sposób jasny, klarowny i niebudzący wątpliwości określić swój aktualny status.

Obwiniony nie wykazał, aby skutecznie zawiadomił Krajowej Rady Doradców Podatkowych o przerwie w wykonywaniu zawodu w okresie rozliczeniowym 2011/2012 zgodnie z art. 34 ustawy o doradztwie podatkowym. Tym samym nie wykazał, aby zwolnił się z obowiązku stałego podnoszenia kwalifikacji zawodowych w w/w okresie. Mając powyższe na uwadze, należy stwierdzić, że Pan Michał Nerwiński w okresie rozliczeniowym 2011/2012 był zobowiązany do stałego podnoszenia kwalifikacji zawodowych w zakresie odpowiadającym tematyce egzaminu na doradcę podatkowego.

Należy wziąć pod uwagę, że samo nie wykonywanie zawodu nie skutkuje zwolnieniem doradcy podatkowego z obowiązku stałego podnoszenia kwalifikacji zawodowych. Ustawa nie przewiduje wyjątków od tego obowiązku. Krajowy Zjazd Doradców Podatkowych wprowadził możliwość odrębnego od wskazanego w Rozdziale VIa zasad etyki doradców podatkowych, indywidualnego sposobu podnoszenia kwalifikacji zawodowych ustalając, że Krajowa Rada Doradców Podatkowych może, w drodze uchwały, na uzasadniony i udokumentowany wniosek doradcy podatkowego określić indywidualny sposób podnoszenia kwalifikacji zawodowych.

Postępowanie dowiodło, że doradca podatkowy naruszył przepisy ustawy o doradztwie podatkowym oraz zasady etyki doradców podatkowych.

Pomimo tego, że Obwiniony w okresie 2011/2012 był objęty obowiązkiem podnoszenia kwalifikacji zawodowych, nie wywiązywał się z tego obowiązku. Obwiniony nie przedłożył żadnych dokumentów potwierdzających podnoszenie kwalifikacji zawodowych. Dlatego też Sąd przychylił się do wniosku Rzecznika Dyscyplinarnego i wymierzył karę upomnienia.

Mając na uwadze powyższe Sąd orzekł jak w sentencji.

Przewodniczący

Sędzia

Sędzia

Pouczenie

- 1. Zgodnie z art. 73 ustawy o doradztwie podatkowym od orzeczenia sądu pierwszej instancji przysługuje obwinionemu lub Rzecznikowi Dyscyplinarnemu odwołanie do sądu drugiej instancji w terminie 14 od dnia doręczenia orzeczenia, wraz z uzasadnieniem*
- 2. W przypadku wszczęcia postępowania wyjaśniającego na żądanie Krajowej Rady Doradców Podatkowych, ministra właściwego do spraw finansów publicznych lub Ministra Sprawiedliwości, odwołanie przysługuje Krajowej Radzie Doradców Podatkowych, ministra właściwego do spraw finansów publicznych lub Ministra Sprawiedliwości*